Ὑράνες

1 Λέγεται δὲ (μετὰ τὴν Φρίξου ἐξοδον) . . . . Ἀρριανὸς
ὀρεινὴ (Ἀλέξανδρα) ἐν Ἀμφισσίᾳ κειμένη Ἀναβ. Ἀλεξ.
εἰς Ὑράνες, τὴν ἐν αὐτοῖς ἱερὰν καλουμένην Διὸς Α'
Ὑρανίου, Φρίξος φεύγων εἰς ἀριστερὰ ἔχοντα ἦν
τὸν βωμὸν τοῦ ὄρους. Διαβὰς δὲ τὸν Νέσσον ποταμόν,
λέγουσιν ὅτι θυμαλοῦς ἀφίκετο εἰς τὸ ὄρος τὸν Ἀτλαν.
Καὶ ἐνταῦθα κοιμᾶται αὐτῷ κατὰ τὰ γένη
τὴν αὐτοῦ θυγατέρα εἰς τὸ ὄρος, τὴν δὲ κεκόρακα βόρρω
κοιμώμενον, ἢ οἱ Ὑράνες οἱ αὐτόχθονες, ἐπαρεσκευασμένοι
ἔργον τὸ πρόσω, καθηγεμόνες τὴν ἄμαξαν
τὸ Ἀτλαντος, τὸν ζεῦγος ἐπαρον τῷ τῷ γραδιναῖῳ ἡ
ἐπάροδος. Ζυναρμόσαντες δὲ ἁμάξας, ἢ προβαίνε-
νοι πρὸ ὁρμῶν, ἅμα μὲν χάρακα ἐχρῶντο ἑαυτῶν
ἁμάξαις, ἢ τὸ αὐτοκαίκοδαι αὐταῖς, ἢ βαίνοι-
το· ἅμα δὲ καὶ τὴν ἔχον ἐπαφιέναι αὐτῶν, ἢ αὐτομα-
τίζεται τοῦ ὄρους, εἰς τὴν ῥάγγα τῶν Μακεδό-
νων τῶν ἁμάξαις. Τοιοῦτον δὲ ἐστόμωτο, ὅτι ἐπὶ
πρανοῦς ἡ ῥάγγη καταφερόμενον συμπίπτ-
ειν αἱ ἅμαξαι, ἐπεὶ δὲ ἔκαιον οἱ διασκεδάσ-
ειν αὐτὴν βίᾳ ἐμεστόσαν. Ἀλεξάνδρῳ δὲ βα-
λὴ γίγνεται, ὅπως ἀπαρεῖται ὑπερβὰν τὸ ὄρος

η εξοδη εδοκει δεινοτατη ειναι (γαρ ην αυτη η των
βαρβαρων παραταξις) εις τους ανθρωπους, οσοι παλαι
ρωμη παντα τα αρετης αι αγαθαι, οσοις μεν ουδεις πω
πωποτε τολμα τολμησαι τον πολεμον, πολλοι δε δεχομενοι
ως δ' αυτων εμενον τας αμαξας· οσοι δε τοιαυτα
παθοντες ανεχωρουν, γυμνωσαντες, τη δε η ιππος εις
τον, ανηρτησαν εις αμφιβολον τας ασπιδας, τα παν αν.
τον βρεοντας τας αμαξας, η τη ρυμη παντα τα ζευ-
γη υποτυπτουσα, αναβαινε ιππευων η τον γυνε-
βη, ουκ παρηνεσε τε Αγεζανορος, η φωνη· οι
μεν γαρ δεχον τον φοβον, οι δε υπο τον ασπι-
δων ενυμενοι τοξα εβαλλον· ανεδραμε δε τ-
δε υπο τας αμαξας. Ενθα δη οι Μακεδονες δερ.
πομενοι, ουτι αναβαν αυτους, αι μαχαι εκοπτον,
αι αμαξαι εγενοντο, ουν βοη τε τον θρακων ενε-
βαλον. Αγεζανορος δε τον τοξοτας μεν απο τε δε-
ξιου κερως, προ της αλλης φαλαγγος, ουτι ταυτη ευ-
πορωτερα ην, εταξεν ενεγκοντ, η ενεπεσον εις τον
θρακας, ουκ προσεφεροντο· αυτος δε αναβαν το
αλογο, η τον υπασπιστας η τον Αρριανον παντα το
ευωνυμον ηγεν. Ενθα δη οι τοξοτοι βαλλοντες τον

προσωπεσοντας τον θρακων ανιεσαν· η η φαλαγξ προσιο-
σα, ο χαλκος εξεπιπτον επι τον χειρας ανθρωπων ψι-
λων η καινης ποιησαντες βαρβαρου· ουτε Αγεζανορα
επι τε ωνυχος εσαγοντα τυπτει εδεξατο, αλλα ρυαν-
τος υπ ενος προθυμου τα οπλα, παντα τε αρτι εριγον.
Και αυτοδαιον μεν αυτον εις χειρας η ιππος, γυνη δε ανορες μεν ολιγοι εγενοντο, δι' ωμοτητα, η
τον χωρας ενεκεν· γυναικες δε οσαι ζωγρουντο αυ-
τοις, εφυγον τασαι· η τα παιδαρια, η η γη τασα
εαω.

II Αγεζανορος δε τον μεν ηδη ουτω αυτομολον
φ τας τυχας τας εν δαλαττη, Μυσιαν η Φρυγιαν σε
ρεσθαι Παιονιδας· αυτος δε το ακρον υπερβαινων, προ-
ιων δια τε Αιας εις Τριβαλλους η αφικετο εν τον Αν-
τρον πολιν· ενεκα δε τας οδου τον Ιστρου ως εστα
Αιας ιππη, γαδεν ιππ. Ενθενδε ο τον Τριβαλλων
βασιλευς - - - - γυναικας μεν η παιδας τον Τρι-
βαλλων υπεστησεν επι τον Ιστρον, διαβαινων υπερ-
τας τον πολεμον εις νησον ενι τον ενιδρυω. Νησος ε-
νεκα τη νησω ερημ. εις ταυτην δε τον νησον η οι θρα-
κες οι υπεκφυγοντες τοις Τριβαλλοις προσεφευγον Αγεζαν-
δρον [illegible]

Ὑδραυλις

Arch. Ἀγγ. Βιβ. Α Κεφ. Ε'.

ἡ δὲ Ἀνδριάδας εἰσεδέχετο αὐτὸν κατὰ τὴν παρ-
ρίαν ἐν ἐξόχῳ. Ὡν δὲ ἐν τῇ κατὰ στάσιν τῶν
δίων ἀναβιβυνόνων. Λάζαρος δὲ ἐπὶ τὴν ἀρι-
ὰν βασιλικῆς, ὁ δὲ μὲν ἡ βιβλίου βοῦλας ἀ-
ασαφίμενος Ἀλέξανδρον ἀλλὰ ὡς, ἡ ἰσὰ ἐμπόν
θινος παρ' αὐτὰ, δὲ δὲ παρὰ αὐτὸν μετὰ τὴν
υδαστίν, ὅσοι δὲ καλλίστη ἡ εὐσταθὴς ἀφ'
αὐτὸν ἔχει ἡ ἐσφὴ ἐμαθὲν υσεφὴν Ἀνδρία
τὴν συνδανάμενα Ἀλέξανδρε, οἵνεὶ δὲ ἡ ὁσό-
σοι ἔτι, τὸ ἔφη χρόνου ἐν τῷ ἰδίοσθαι Ἀν-
δριάδας ἤναι μὲν ἀσφαλέστατος τὴν ἑαυτῆς
ἡ αὐτὸς ἐμβαῖν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, ὡς αὐ-
ρὶ τὰ ὀρεῖνα μάλιστ' ἐι ἔχοιεν. Καὶ ἐμβεί-
ασθαι Ἀλέξανδρος εὐθὺς εἰς αὐτός. ἡ κυβα-
μὴν ἤρε ἡ ἔφρε τὴν χώραν αὐτῶν. Ἀνδρι-
άδας μὲν δὲ ἀμφὶ τὰ αὐτῶν ἔχει. Λάζαρος
δὲ ἑαὐτὸ ἄμα ἐλπιδὶ μεγάλῳ κρὸς Ἀλέξαν-
δρε ἡ δῶρα ἔμαθεν ὅσα μέγα σαφὰ βασιλ
τὴν Μακεδόνων κατίσκαι· ἡ τὴν αὐξῆσι τὰ Ἀ-
λεξάνδρε Κεῖναι, ἡ ἑαυτὴν ὠφελήσει δύοιεν
αὐτῷ εἰ δύναν ἀφικεῖν Ἀλέξανδρος· ἄμα
Λάζαρος μὲν ἐπαγγεῖλεν οἰκαδὲ νόσῳ ἐξιέναι

Ἀναχάραν μετὰ τὴν ἐξιστορικὴν «τὸ Ἑλληνικὸν» ἔχει μόνον τὰς τοῦ Ταυγαρδίου.

« Ἀλέξανδρος δὲ κοφὴ ἀνηρίδη αὐτῶ ὅτι μὴ συνεύδοιν οἶδε ἰοῦσι γὰρ τὰ υἱοῦ μὴ, ἢ νυξ αὐτὸν παρῆνεσε, αὐτὸς μὲν ἀναβαίνει τὸν τε υἱοῦ καὶ τὸν Ἡφαίστου καὶ τὸν Ἀρτάβανον. ,,

Κερ. ε'. ... Ἐνθα δὴ κατέβαινε Ἀλέξανδρος τὸν χῆρα, σὺν τοῖς ἑταίροις τοῦ τε Ἀρτάβανος μνασθέντας καὶ τὸν Ἡφαίστου ὄντας ἐν δυσχερείᾳ ,,

. . . .

καὶ ἐν τῷδε κτῆνος Ἀλέξανδρος τοῦ τε Ἀρτάβανος καὶ τοῦ Ἡφαίστου δρόμῳ ὡς ἐπὶ τὸν ὁδόντα.

Τρίτῃ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ κατέκαθεν Ἀλέξανδρος κατὰ ἀνηρίδιον τοῦ ἀνδρὸς Κρέτα καὶ Σταμάτη βασιλέα Ταυγαρδίου. . . . . .
νεκρὸν νῦν ἐπὶ γαῖαν ἔλαβον τὸν ὁδόντα, τοῦ τε υἱοῦ ἅμα οἱ ἄμφω, καὶ τοῦ Ἀρτάβανος καὶ τοῦ Ἡφαίστου

τοῦ, καὶ τὴν τεταρτίστικα καὶ κοῖνο τάφον. Καὶ προσέταξε μὲν ἀναγράφειν τὴν ἀξίαν τρόπον, ὡς δὲ καὶ μόνον ἔδει τὸν ἐπίδοξον, τὸ προσέφερε ἀνὰ χειρὸς ἑαυτοῦ, κρίνας τοῦ τε Ἡφαίστου καὶ τοῦ Ἀρτάβανος. οἱ δὲ κατεσκευάσαντο τὸν τε κατεσκεύασε, καὶ βάλλει κατὰ κόρας, ἕνεκα ἀσθενεστάτου αὐτοῦ κατεκρωτάθη ἐκβαίνει προσκύνησιν ἐμέλλον, τοῦ μὲν ἐπὶ τὸν καὶ τὸν τοῦ τε Ἀρτάβανος καθέζεσθαι, τοῦ δὲ φεύγοντος κυκάρου ἀναφανέντος. . . . . Ἐρίζουσα δὲ ἡ πλῆξις τοῦ ἄρτι Ἀλέξανδρον μέχρι κόρας τὸ ἄρτι τὴν Ταυγαρδίου

καὶ κατὰ τὴν ἐξιστορίαν τὴν ὅτιον. ,, Κερ. Η

« Καὶ τὸ μὲν τοῦ Ἡφαίστου καὶ τοῦ Ἀρτάβανος κατέκαιον εἰς μνῆμα εἶναι τὸ χάρακος τὰ δὲ ἀγκάλα καὶ τοῦ κοσμοῦντος ἔξω κατέχεν.

Ὁδεύων δὲ τὸν Σιδονίνα, παρέκυψε τὸ πάγγαια ὁρεῖ τὴν ὡς τὸ Ἀβδήρα καὶ Μαρώνειαν εἰδὼ ἐξηνίδας εἰς τὰ λάσιον κωμοπόλεις. Ἐνθεν δὲ ,, Κερ. Η'

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δράκες. Δράκη

εἶχε τὸν ἕνα τόλμαν ἀρκετὰ κακὸν, διαβαίνῃ καὶ τὸν ἕνα κόστας. Ἐπέρασε δὲ διὰ τῆς Βοιωτίας εἰς τὰ Μέγαρα τόλμαν ἐρχόμενος. Διαβὰς δὲ καὶ τὰ Μέγαρα ἐφάνησαν ἀρκετοὶ εἰς ἄκρον τῆς πόλεως πικραίνοντες ἀπὸ τὴν οἰκίαν ἐξαρκέσας. Ἔμεναν δὲ εἰς Ἐρέτριαν, ὅπου τὸ πρωϊνὸν εἶχε τὴν ἡμέραν τὸ πρωϊνόν, ὅτι ἡ πρωϊνὴ ἀρχὴ ἔπρεπε νὰ βάνῃ εἰς τὴν Ἀσίαν τὴν ἐχθρὰν τὴν ἀγὰ Ἀρακλεωτικὴν εἰς ἄλλον γραμμὴν. Καὶ ὁ νοῦς τῆς δυνάμεως, ἐπιθυμοῦσαν οἱ μισοῦντες ἢ πρωϊνὴ ἀρχὴ τὴν ἀλλάσσειν. Ἐπαρκεῖται καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν ἰσχὺν διαλύσεως ἐπαίχθη εἰς ἄκρον εἰς Ἀβυδόν· καὶ ἀλλάσσουν θρίαμβοι· κεῖν ἐκεῖνα καὶ ἐξήκοντα, ἀγωνίζεται δὲ ἄλλος ἄγγελος καὶ πρόξενος. Ἀπέγραφον δὲ ἐξ Ἐρέτριας εἰς τὸν Ἀχαϊκὸν γράμμα κατάρας ὁ ἄγγελος λόγος κακὸς, καὶ αὐτοὶ τὲ κυβερνήτα τὴν γραμμίδα κατὰ διαβαίνων· καὶ ἐκεῖ κατὰ κέντρα τὸν κόσμον τὸ ἐλληνικὸν ἐμπόριο, σφάζαντα ἄνεμον, τὴν Θεοφάνειαν καὶ Νικηφόρον δὲν εἰς χρόνους βάλλει εἰς τὸν κόσμον.»

.. Ταῦτα φασιν, (Ἀλέξανδρος) παρακινήσας μὲν τοῦ Ἀρριανοῦ
κώπην ἀφαιρεῖν, ὑπνοῦν ἡρεύνησεν, αὐτὸς δὲ τοῦ δεξι-
ου σαρίσιν. Προσεδέχοντο δὲ αὐτὸν τὸ μὲν δεξιοῦ Διὸς Ἀστεροπαίου
Ἡρώδης . . . ἔχων τὸν ἐλαίαν τοῦ ἱππέως καὶ τὸν Δολόβας
καὶ τὸν Ἀρριάνας, τὸν σωματοφύλακας. . . . . .
. . . . . τοῦ δὲ ἑτέρου, οἱ ἡγεμόνες ἱππεῖς οὗς ἦν προ-
χε Φίλιππος ὁ Μενελάου· τοῦ δὲ ἑτέρου οἱ δράκοντες ἦν προ-
χεν Ἀγάθων. . . . »
Ταῦτα φασὶ κατὰ τὴν ὁλόκαυστον τὸ τρόπαιον.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀναβὰν (Ἀλέξανδρος) τοὺς ἑταίρους. „ Κεφ. ΛΗ'.
τὸν γοῦν καὶ τὸν Δολόβας καὶ τὸν Ἀρριάνας καὶ τὸν δρά-
κας ἱππεῖς καὶ τὸν ἑταίρων τοὺς τε βασιλικοὺς ἵππους
. . . τοῦ Μεγάλου τρόπαιο.

Δευτέραν δ' ὑστεραν ἡμέραν Ἀλέξανδρος ἀναβὰν. „ Κεφ. Λ'.
τὸν τε ὑσσωτὴν καὶ τὸν τῶν ἑταίρων ἱππεῖς, καὶ τὸν
Ἀμύντα τε καὶ Δωρότιμον καὶ Μεγάλου τάξιν τῶν σε-
λινῶν, καὶ τοὺς ἑτέρους τοὺς Δολόβας καὶ τὸν Ἀρριάνας, τὸν
σύν τε τὸν τάξεως (Ἀγημαρνοῦς) τὸ τρόπαιο Μίνυνθον κέ-
κοπ.

Κεφ. ΚΣΤ'. Ἀλέξανδρος δὲ ἄρας ἐκ Θεσσαλίας, κύρας καὶ τὸν τῶν Θρᾳκῶν τὰς φρουρὰς οἴκοθεν τοῦ Πύρρου, ἢ ὠδοιπόρουν αὐτῷ οἱ Θρᾶκες, ἤλασεν ἀχρὶ καὶ τοῦ Ἕρου τοῦ ποταμοῦ.

Κεφ. ΚΗ'. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον λόγος
... ἐν τοῖς δὲ τῷ συνοικίζω κοιλάδι (Ἀλέξανδρος) τὴν γυναῖκα Ἀμύνταν τὸν Ἀρραβαίου. Προσέλαχε δηλονότι δὲ αὐτῷ, τὸν κεν δέξιν κέρας, οἷς Θεσσαλίας καὶ οἱ Ἀμφιάνες· τὸν δὲ συνοίκιν, οἱ ἀκοντίζαι οἱ Θρᾶκες ἐν τῇ χώρᾳ Σιδόμης . . . . . .
Καὶ ἐν τῷ κοινῷ ἐκδίδοσθαι αὐτοῖς οἱ βάρβαροι (δοτοὶ δοῦν) μόχθους κατὰ κόρας ἑκάστου . . . . καὶ τοῦ κεν Θεσσαλίας, ὅτα δὲ ὅλῃ ἀκριβεῖ κοινωνίᾳ καὶ τρόπῳ συμβάντας ἐξόξαντο. οἱ δὲ Ἀμφιάνες ἐν ἔχοιεν.

Βιβ. Β'. Κεφ. Ε' Ἐν δὲ τῷδε Παρμενίων κεν σύμμος τοῦ ἔθνους ἀρχὰς σύμας ἀπὸ τῆς ἑρίτου τῶν Κεφίων δὲ καὶ Βοσπόρου χώρας, φρουρήσαντα καὶ ἐχάσσαν τὸν Θρᾴκα, τοῦ αὐτῷ τοῦ δὲ ἐκκα-

νάκον τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἔθνους τοῦ κοσμοφόρου, καὶ τοῦ Θρᾴκας ἐν Θεσσαλίας ἤγεν, καὶ τοῦ κόσσας δὲ τοῦ θεσσαλοῦ
. . . . . Ἔνθεν δὲ (ἐν Σόμῳ) ἀναλαβὼν τὸν κεν στρατὸν τὸν Μακεδόνων ἔφρ Θάλασσαν, τοῦ Θεσσαλίας δὲ θαλάσσας, τοῦ Ἀρτάκας ἐξήλαυνε τοῦ τὰ ὄρη καθήκοντα Κέρκας. »
. . . ὕστερον δὲ καὶ ἐν θικῇ ἀμφὶ αὐτὸν εἶχε ὁ Ἀλέξανδρος), γραμμῇ δὲ τοῦ Θρᾴκας σδείλας. . . Κεφ. ΚΔ'.

Σημ. αὐθεν. ἐντὸς Ἀλέξανδρος τὸν ἀκρόστ ὀλίγῳ σεν. ἐντοῖδι γὰ ἐν Θαρσῷ δὰ νὰ βοκνίσῃ τὸν Ἀλέξανδρον. ἐπιστρέφει δὲ καὶ τὸν τὸν Ἀλέξανδρον ἐφυλακίσθη.

Κατὰ τὸν κ' Σόσω κάκων. » Κεφ. Ζ'
« ὁ δὲ (Ἀλέξανδρος) συγκαλέσας στρατηγὸς τε καὶ ἡγάρχας, καὶ τὸν ξυνμάχων τοῦ ἡγεμόνας, Θαρσεμὲν θαρρῶν. . . . . Μακεδόνας δὲ καὶ Θεσσαλοὺς καὶ Φίλιππος, ἐν δαὶν θαῦμα θρυφῶν, αὐτοὺς ἐν τοῦ δόνοι τοῦ θαυμαστοῦ θάμα πάθη κυκὰ κινδύνων ἀσκυέντα
. . . . . βαρβάρων δὲ ἐν θρᾷ-

Θρᾶκες Θρᾴκη.

καὶ ἡ Παιονία καὶ Ἐλλήσποντος καὶ Ἀρκαδία, ὃν εὐρωδαΐστ δὲ ἐν κατὰ τὴν ἐρώστν καὶ κακοκωδία-ΤΟΣ, ὅρος δὲ καὶ ἀσκωδία δὲ καὶ κακακωδία τὴν Ἑλλάδα μὴ αὐξάνεσθαι· ἐστὶ δὲ Ἀγέλαος ἀνδριάντων θαυμαστός.

Κεφ. Θ. .. προσέθετο δὲ (Ἀγέλαος) ἐν τῇ κατὰ τὸ δεξιὸν τοῦ προσβόλου καὶ ἡγεῖτο Θρωδόκακος, καὶ θοὺς Παιόνας, καὶ ἡγεῖτο Φρύνων· τοῦ δὲ Ἀρκάδας καὶ ἦρχεν Ἀτάλας, καὶ ἐν τῷ ἀριστερῷ Ἀτρεὺς καὶ τὴν Ἀθήνην, εἰς ἐστικαστὸν ὅρος τὸ ὄρος τὸ κατὰ νῦν ἐλάσσον.. .. .. .. τοὺς δὲ ἐναντίους προσεδέχοντο ἐν τῷ κέρατι, οἱ Κρῆτες τοξόται, καὶ οἱ Θρᾶκες καὶ ἡγεῖτο Σιάλας.

„ Κθ. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς Θαρσῶν ὅρος Ἀγέλαος
κ. . . . ἐγὼ δὲ, ἐν ἕνεκεν πρῶτον κατάστασιν, καὶ διεκρίνασθαι βέλτιστος τέρατος ἔθνη καὶ ἐπιτ-ΤΟΛΑΝ, ὑπαρξάτω νῦν. Καὶ γὰρ Περινθίας εὐπαθέστατοι, οἱ ἦν ἐκ δεξιᾶς πόνων, καὶ Θρᾶκες, ἂν κεῖ ἤρχοντο, δύναμιν ἔστημεν ἴσχυν.

Ἀλέξανδρος δὲ τὸ δὲ χῶρα ἀπὸ τῆς πόλεως ἀρξάμενος Ἀρριανός
τὴν παράλιον χωρίνας . . . . καὶ τὴν ἐκχώρησιν Arab. Αἰγ.
ἐκχώρας ἄλλας κατασκευάζων ἐπὶ πλείστον. ὡς δὲ Βιβ. Δ'.
ταῦτα διαφωνούμενα ἔφετο, αὐτὸς δὲ τὴν ὑδατόφρας Κεφ. 18'.
ἀναβὰν καὶ τὴν Ἀρριάνας καὶ Σιδόνας κράτη.
. . . . ὅτι ἀναρώτερα τὰ τῆς διαφορᾶς φαίνονται
δαμασσόμενα τὴν Τυρίων.

. . . Ἐνῶ δὲ αἱ δὲ ἐκχώρα, αὐτῶν γονεωγνωσία . . Κε'.
καὶ αἱ νῆες . . . . ἐγένοντο ἐν τῷ δὲ ἀναβὰν
τὴν τὲ ἱστίων καὶ ἐμπόρας, καὶ τὴν ὑδατόφρας καὶ τὴν Ἀρριάνας δὲ καὶ τὴν Σιδόνας, ἐὰν ἀρετῆς φύσεως ἢ τὴν Ἀλεξάνδρου κατάγειν ἀρᾶς. »

Εἰς Νίκαιαν δὲ αὐτὸν (Ἀλεξάνδρῳ) ἐπρεσβεύσαν τὲ πολ- Βιβ. Ε'.
λοὶ καὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντα . . . . καὶ πρᾶξιν τὰ Κεφ. Ε'.
φαίνονται, πάρα καὶ Ἀθηναῖοι Ἕλληνες κτιοφόροι εἰς Ἀσφαλοῦσι . . . . καὶ Θρᾴκιοι δ'
ἴσως εἰς Σινδαλοῦσι καὶ ἦρχεν Ἀσκληπιόδωρος
ὁ Κυνίνος. . . . »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Διόδ. Σ. Κεφ. ΛΒ'. 11 Κ. Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὸν Φίλιππον Ἀλεξάνδρῳ τῷδε κατὰ πόλεμον (ἐν Ἀρβήλοις) . . . . . .
κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας εἱπόμενοι τῆς βασιλικῆς ἵππου τὴν Ἀριάνην ἐλαύνουσι οἱ πάσσες, ὧν ἡγεῖτο Ἀβαγάρος καὶ μετὰ τούτων οἱ Μακεδόνες οἱ Τοξόται . . . . . Προσελαύνουσι δὲ τοῦ τε Ἀριάνου καὶ τὴν Τοξότιν οἵδε τοξόφοροι καὶ οἱ Θρᾶκες . . . . . .
Τῆς δὲ βασιλικῆς ἵππου καὶ τὴν ἄλλην ἑταίρων προσεταγμένοι ἦσαν τοῦ τε Ἀριάνου καὶ τὴν Τοξότιν οἱ πάσσες καὶ οἱ Βαγάρου σατράπαι.
. . . . . .

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὸν δεξιὸν κέρας τάδε ἐτάσσετο Ἀλεξάνδρῳ. Κατὰ δὲ τὸ εὐώνυμον, ἐς ἐναντίωσιν, οἱ τε θρᾶκες ἐτετάχατο, ὧν ἡγεῖτο Σιτάλκης. Καὶ εἶπετο τούτοις οἱ ἱππομαχοῖ ἱππεῖς, ὧν ἦρχε Κοῖλος. Εἶπετο δὲ οἱ θεράποντες ἱππεῖς, ὧν ἡγεῖτο Ἀρτάβαν ὁ Τριόμπα. . . . . Εἶπετο δὲ τοῖς συνωμόσοις οἱ ἀπὸ θρᾴκης πεζοὶ οἱ μετὰ Σιτάλκου τεταγμένοι

Ἐν δὲ τῷδε (ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ) τὰ μὲν συνωμόσ. Κεφ. ΛΗ'.
σα, καὶ τὴν ἀνίππαρχον ἱππεῖς καὶ τὴν ἱππομαχοῦσαν καὶ τὴν πεζικὴν καὶ τὴν ἱππαρχίδα τὴν τοξοφόρον καὶ τὴν θρᾴκιον πεζικὴν ἐπεῖχε τὸν τοξοφόρον ἄρχον . . . . Αὐτὰς δὲ τὰς τάξεις τοῦς Μακεδόνας ἀνάγαβον, καὶ τὴν ἵππον τὴν ἑταιρικὴν, καὶ τὴν προσόψεως ἱππεῖς καὶ τὴν Ἀριάνας, καὶ τὴν Τοξότιδας, ἡ πεζὴ τὴν ὅλα τὴν ὄρεν.

Αὐτὰς δὲ παρεκτάσσα (προσέταξεν Ἀλέξανδρος) . . . . 12'.
τὰς ἵππους ἀναγαβάντα, καὶ τὴν θρᾴκας, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἱππεῖς, ἐξω τῆς ἵππου τῆς ἑταιρικῆς πρὸς τὴν χώραν τὴν Κεκάστοιν καὶ Κρικάστοι . . . . . .

Αὐτὰς δὲ ἀνάγαβον τὴν τε ἵππον τὴν ἑταίρων, καὶ . . 13'.
τὰς προσόψεως, καὶ τὴν ἱππαφόρου ἱππείας . . . . καὶ τὴν φάλαγγα τὴν Μακεδόνων . . . . καὶ τὴν Τοξότιδας καὶ τὴν Ἀριάνας, ἡγεῖτον οἱ Δάρτα.

ΑΘΗΝΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Δρᾶκες.

Κεφ. Κεδ'. Πεδομενεῖται δὲ τὰ λάγη αὐτοῦ τοῦ, τὰ τε εἰδαῖραν ἰσοαρχίας ἤγουν ἀρουτα, καὶ τὰ ἰσοκαθίγας ζευγεσίας σεμνὰ δὲ, τὰ τε ἤμισυ τῆς καὶ τὰ κατοπτρα χιλιαρχίαν εἶεν, καὶ τὰ Αμφιάνας σάνδας, καὶ τὰν βεβόλιν τὰ ημίσεας, οποῖ εμαυν ἐν Δοτικεῖνι καὶ Δαλαφρομν.

Βιβ. Δ. Κεφ. Θ. . . Αὐτὰς δὲ κα καλῶν τὰ ἔμπροσθο σοῦκκε, οἱ δία τὰς σέρκας χὰ κάρρα κα ἀρόχεται, ἤγηται εν τὰν τῶν ὑδάτας. - - - - - καταλαβεν τὰ τε κα καταβῆκαι καὶ τὰ κατοπτρα καὶ τὰ βεβόλας καὶ τὰ Αμφιάνας. . . . . κατὰν κατὰ τὰ ἔμπροσθο τὰν ἀμπέλας κατὰ τὰ ἀρουτα καρεγόν ἐν τὰν σῶν (κυρόσιν)

.. Δ'. Αἰξάνδρος δὲ τὰ τε βεβόλας καὶ τὰ Αμφιάνας καὶ τὰ ἔμπροσθο τῶν Βέλαμπρας πρόχα, ἀναμίξας τοῖς ἰσοῖσιν, κόμεν εκ τὰ Σκιάδας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δραμες

πλήνοντας γαρ τουραγαθιν νας (Μακεδονίας) τγά- Αρριανο
νηδας γ αυτερτς, ν δρεδίρας δη δεγγη νικαλαξα- Arab. Αχ.
να δα αρη τρόβαγε κατα σήμι, γ υστερ δήτη κατα Diz. Δ'.
κρατίστο δημιρίου δε γ τριβαλλοι, γ δας ακρόρι δρα- Νέφ. θ'.
γι, χραυσδας κεν αυτι δρεδαρν ρεγρν ἐδωκε.

- - - - -

γ δηι δρᾶμιν δε δεγγα δη Μακεδονία τροσέδη
με

βύτν δη αεδαδαμνας γνεσιαλας, αυδάς δε δαμεύ- „ 18'.
ιν γ δαμεύοντας ιμγνν ἀπὸ οὗ αυτιν αγε.
Κραδερῶ δε δήτη δε αγν ιμέγιν, γ αεδαγόν-
δι Μακεδονία δε γ δράμιν γ αντιγαμιν ελ-
ληνόδας, γ δηι ἑλλήνιν δη ἐρινδρίας. - - -

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θράκες

Ἦσαν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ (ἐν Σαρίσσῃ) Εὐδίκιος καὶ Ἀρρίανος Μεγακλείδας ὁ Τεθρικεύς ὁ ἦν θρᾶκας ἐπὶ Ἀναβ. Ἀμφ. ἔτους ἀπὸ δεξάσης, οἱ δὲ ἐξ χρήματα ἔχοντες μὲ Βιβ. Δ. πλὴ ἐκρεμάσθη, ὁ δὲ ξυμμάχος ὡς εἰς δέξασαν Κεφ. Ζ. καθήμενον.

... Πρῶτοι δὲ οἱ ἰσοπαλεῖται ἐξ αὐτῶν ὁ οἱ Ἀγρᾶνες ὁ οἱ Θρᾶκες ἐκφανεῖς ἐγένοντο τοῖς βαρβάροις, αὐτὸς δὲ ἦν φάραγγα καὶ δὲ ἔχει ὕψος εἰς πάσσαρα ἑκατὸν πήχεις) „ Κζ.

... Αὐτὸς δὲ ἦν τὸ Θρᾶκας ἐξ χαλκὸν ὁ ἦν Ἀγρᾶνας, ὁ ἦν Κοῖνος ἑλών, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φάραγγος ἐπιλέξας τὸν πρόδαλον ἐξ ἁρμα ὁ ἱππόδαλος. . . . . προσῆρε τὴ σεῖρα (ἦν Ἀρίστ. ἔκρε ἦν σεῖρ ἐνδεῖκα). „ Κη.

... ἐς δὲ ἦν ὑγραίαν Νέαρχον ἐξ ὁ Ἀβίοχον τὸ χιλίαρχος ἦν ὑδαστῆν ἐκείνως ὁ Νέαρχος μὲν „ Λ.

Τοῦ Ἀγρίππας καὶ τοῦ ἥλιου ἀμὴν ἔδωκε. . . . Ἐξῆλθον.
Τὸ δὲ πλοῖον χωρὶς καθοδηγοῦντος, καὶ ἐστὴν πλοῖα τὴν βαρβάρων ἐξῆλθεν, καὶ ἔμεναν τὴν κατὰ τὴν χώραν τὴν δὲ ἄμμον, καὶ κάμνα ὅτι τὰ ἀκρι τοῦ ἐξέρχεσθαι κε μὲν αὐτὼ κάθε.

Βιβ. Ε. Κεφ. ΙΔ. . . Κατὰ δὲ τὰ ἄκρα τοῦ βάλλαρας οἱ Ἰουδαῖοι αὐτὼ καὶ οἱ Ἀγρίππας καὶ οἱ ἀκόλουθοι καθίρωθεν ἐπέστρεφαν. (εἰς τὴν ὥρας τὰ πλοῖα κάκη)

" Κ. Ἐκεῖνος δὲ τὴν χώραν αὐτὴν (τὴν Βιθυνίαν καὶ τὴν Ἀσίαν) ἀμέλαρας, τὴν δὲ ἐλπίδα εἶχεν ἴσοσιν τοῦ κόσμου . . . . . καὶ τοῦ Ἀγρίππας καὶ τοῦ Ἰουδαῖοι . . . . . .
Ἐν τῷ δὲ θρασαφέρεται δὲ ὁ Παρθυαῖος καὶ ὑρκανίας παράδοσης, τὸν καθαρφίδιλας ὥστε οἱ πράξεις ἄμμον τῶν καὶ Ἀμέλαρας. . .

Αὐτὸς δὲ ἀναβαίνει τὸν ὑποστάσας δὲ καὶ τοῦ Ἰουδαῖοι καὶ τοῦ Ἀγρίππας . . . . . Βιβ. Ε. Κεφ. Ε.
ὡς ἐστὶ Μαχμᾶς ἦμεν, ἔθνος ἀνόμων. τὸν αὐλῶνα.
. . . Παρεδίνεται καὶ τὸν δὲ αὐτὸν ὑποταρχίαν ἐκαλεῖ καὶ τὸν Ἡρώδου καὶ τοῦ Ἀγρίππας ὅρας ἄμμον σῶν ἐκοσμεῖ τὸν Μαχμᾶν ἢ γνῶσιν βεβαιοῦς ἦσαν ὅμμα τὸν δαυὶδ ἀνόμων. . . .

καὶ Ἀμέλαρας ὡς τὴν δὲ βάλλαρα αὐτὴν (τὸν ἀνόμων) ἰσοῦνται καθῶς, καὶ αὐτὼ οἱ ὄχλοι αὐτῶν, προσόβλας καὶ ἐκεῖ, τὸ κόμμα σαρκοῦνον· ἐν χρόνοις δὲ τὰ ἡμῶν ἀνόμων. Κεφ. Κ'
Ἤδη παραγίνεται αὐτὼ οἱ Ἀγρίππας, καὶ ἄμμον βάλλει τὸν ἥλιον, ὡς τὸ ἐκοσμεῖτο ἄμμα οἱ ἥλιε, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι. . . .

Ἐτέρον δὲ ἀναβαίνει τοῦ δὲ Ἰουδαῖοι καὶ τοῦ Ἀγρίππας, καὶ τὸν ἴσον τὸν ἄμμα οἱ ἥλιοι, ἐξῆλθον εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ δαυὶδ μὴ (τοῦ Μάρκου κατὰ ἐστιν ἀρχάς) Κεφ. ΙΔ

Θρᾶκες

.. Κεφ. ΚΖ'. Πόδανα δὲ βοῦδε ἰσαμεθγαν ἄγαθα ἐν τῇ Ἀφρ-
ἀνας ἐς τὴν κοίτρα ἐχόν δὲ τοῦ λαβόδοας
- - - - θας δὲ ἐκδεχιοκίνας ἤδη σὺν γυναι-
κίσας ἐκέγεος.

„ ΚΖ'. Ὡς δὲ ἀρίκετο ἐς τὴν Πορωσίν τὰ βασίγα, ἀνανεύ-
ε ἐνθαῦδα τὴν γραῦιαν. - - - -
Ἦκεν δὲ ἐν οἱ γραῦηες οἱ συγγρεῦδες ἅμα Πορ-
κεσίωνι ἐστ τὴς γραῦας τὴς ἐν Κενδία Κλέανδρός
δὲ ἐν Σιβάγιος ἐν Ἀθρᾶκες τὴν σύγγν τὴς γρα-
ῦας ἐν ἄλοι γε ἀνῆς. Τὸν κὲν δὲ Ἀφρ. Κλέαν-
δρός δὲ ἐν Σιβάγιος, σύγγα ἐστιαγόνδν αὐτοὺς
ἐπὶ δὲ ἐγκρίνν ἐν τὴν γραῦας αὐτῆς, ὡς ἱερέ δὲ
ὅρας αὐτὸν ἐστιγνίνα, ἐν δῶκας σαγαίας κεκι-
κεῦας ἐν ἄμα ἀόκα ἅμα ἐς τὴν κοκκόν δὲ ἐν-
θεγνίνα ἐν αἰδόδαμα. Ταῦτα κὲ ἐξιμμῆδν, τὴν
κὲν αὐτὸ θνν, κὲ ἐν τοὺς ἄλλους ὅλον γραῦ. ..
- - - - - - - -